

Halil Nûri'nin "Nizâm-ı Zabıt-ı Vekâyi'" başlığı altında takdim ettiği arzı, onun tarihçilik anlayışı ve olayların kaydedilmesi hususundaki görüşünü yansıtmaları bakımından dikkat çekicidir. Burada olayları kaydetmenin önemi, devletin bu işe liyakatli, tecrübeli, güvenilir birini tayin edip bundan sonra artık devlet erkânının ondan hiçbir şeyi saklamaması gerektiği, ancak bir müddetten beri hadiseleri yazmakla görevli olduğu halde olayların kendisinden gizlendiği, bunun bir şeyler yazmış olmak için sözün gereksiz yere uzatılmasına yol açacağı, göreve geldiğinde Osmanlı Devleti'ne nizam ve intizam verilmesi hususunda büyük bir gayretin bulunduğunu gördüğü, bir konunun aslına vukuf için eskiye ait belgelere ulaşılması gerektiği belirtilmektedir. Ayrıca vekâyi' zabtının Osmanlı Devleti'nde esas mesele olduğu, hadiseleri yazarken vak'anüvisin dikkatli olması ve tahkik fikrinin bulunması, devlet adamlarının kendisine bazı hususları söylemesi ve hatırlatması gerektiği de vurgulanır. Müellif bu arada, tevcihata dair muâmelâtın ilmühaberlerinin tahvil ve ruûs kalemi tarafından, teşrifata dair olanların teşrifat kalemi tarafından vak'anüvis verilmesi âdetken bir süredir bu uygulamanın terkedildiğinden yakınarak bunun yeniden temini için emir verilmesini de istemektedir. Bu arz üzerine çıkan buyrukduda vekâyiin sıhhati üzere kaydedilmesinin esas olduğu belirtilecek belgelerin mektûbî, beylikçi, âmedî vb.den hangisine aitse reisülküttâbdan izin alınır verilmesi, ruûs ve teşrifat kalemlerinin de evrak sûretlerini yine

vak'anüvis ile tlemeleri konusunda ilgili lere tenbihatta bulunulmuştur (BA, HH, nr. 48063).

Aynı zamanda şair olan Halil Nûri'nin mürettep bir divanı olup bunun bir nüshası Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi'nde bulunmaktadır (Emanet Hazinesi, nr. 1626). Eserini takdim etmesi münasebetiyle sadrazamın telhisinde, şeyhülislâm damadı ve eski maliye tezkirecisi Halil Nûri ile yine şair olan oğlu Nebîl Bey'in burada yer alan bazı şiirlerinden dolayı ödüllendirilmeleri gerektiği yolundaki istek III. Selim tarafından kabul edilmiştir (BA, HH, nr. 14599).

BİBLİYOGRAFYA :

BA, HH, nr. 970, 8931, 12081, 14599, 14883, 48063; BA, Cevdet-Mâliye, nr. 939; Vâsif, *Târih*, İÜ Ktp., TY, nr. 5979, vr. 2^b; a.e. (İlgürel), s. XXXII, XLIV; Cemâleddin, *Osmanlı Tarih ve Müverrihleri: Âyine-i Zurefâ*, İstanbul 1314, s. 59; Fatîh, *Tezkire*, s. 421; Cevdet, *Târih*, VI, 141, 243, 245, 309; *Sicill-i Osmânî*, IV, 590; *Osmanlı Müellifleri*, III, 156-157; TCYK, s. 221; S. J. Shaw, *Between Old and New: the Ottoman Empire under Sultan Selim III: 1789-1807*, Cambridge 1977, bk. İndeks; Babinger (Üçok), s. 351-352; Bekir Kütükoğlu, *Vekâyi'-nûvis: Makaleler*, İstanbul 1994, s. 121; a.mlf., "Vekâyinûvis", *İA*, XIII, 279.

MEHMET İPŞİRLİ

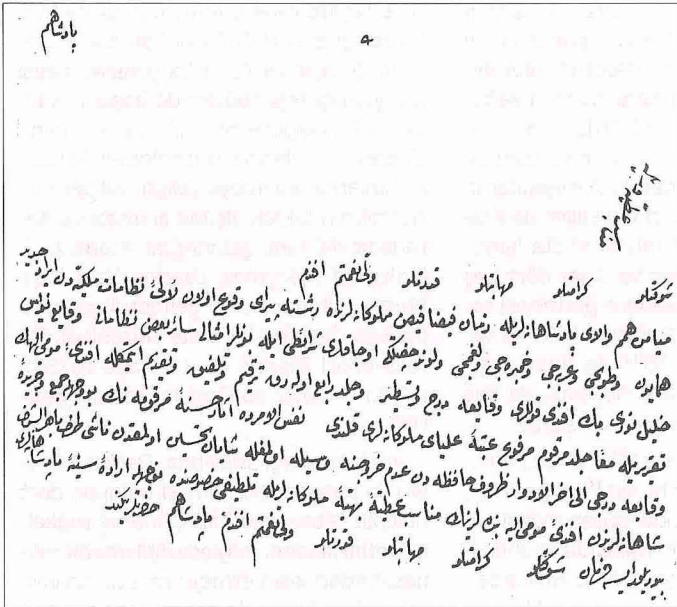
HALİL PAŞA, Arnavut (ö. 1146/1733)

Osmanlı sadrazamı.

1065 (1655) yılı civarında İlbasan'da doğdu. Büyük kardeşi Sinan Ağa'nın bostancıbaşılığı zamanında Bostancı Ocağı'na girdi. Onun ölümünden sonra şâîr*-

lar kethüdâsı oldu. Arkasından Bağdat Valisi Kalaylıkoz Ahmed Paşa ile birlikte Bağdat'a gitti. Daha sonra İstanbul'a gelip tekrar Bostancı Ocağı'na girdi. Ardından odabaşı ve bir müddet sonra haseki ağa oldu. Maraş Beylerbeyi Rüşvanzâde Halil Paşa'nın Rakka taraflarındaki eşyasını teslim almakla görevlendirilmişken 1711 yılı sonlarında bostancıbaşılık görevine getirildi. Dört buçuk yıl kadar bu görevde bulunan Halil Ağa, Avusturyalıların Venedikliler'le yapılan savaşı bahane edip mevcut barışı bozma niyetleri üzerine 11 Ocak 1716 tarihinde, yerine mütesellim göndermek şartıyla Erzurum beylerbeyliğine getirildi ve hemen Niş Kalesi'nin onarımıyla görevlendirildi (Râşid, IV, 181); ardından da vezirlikle Belgrad muhafızlığına nakledildi.

Vezirîâzam (Şehid) Ali Paşa kumandasındaki Osmanlı ordusu Venedik'le bir antlaşma yapan Avusturya'ya karşı sefere çıktı. Ancak Varadin Savaşı'nda vezirîâzâmın şehid düşmesi üzerine yerine hemen yeni serdar tayini icap etti. Ordu da vezir rütbesinde kimse bulunmadığından kimin serdar olacağı yolunda tartışma ve dedikodular çıktı. Sonunda, hezimet haberini bir süre önce İstanbul'a bildiren Belgrad muhafızı Halil Paşa ordu ileri gelenleri tarafından serdarlığa seçildi ve durum İstanbul'a bildirildi. Halil Paşa, III. Ahmed tarafından Mevkûfâtî İbrâhim Efendi'nin de (Damad İbrâhim Paşa) tavsiyesiyle 4 Ramazan 1128 (22 Ağustos 1716) tarihinde sadrazamlığa getirildi. Kendisine yardımcı olarak öteden beri devlet işlerinde tecrübesi olan Defterdar Sarı Mehmed Paşa verildi (Râşid, IV, 286-287, 317). Belgrad'da bulunan Halil Paşa, sınır boylarında önemli bir istihkâm durumundaki Tımsıvar'ın düşmesinden sonra (Ekim 1716) askerin dağılmasını önlemek için Tımsıvar'ın düştüğü haberini gizli tutup ordu ile birlikte Edirne'ye döndü. Uzun süre hazırlıklarla uğraştı ve 12 Haziran 1717'de sefere çıktı. Avusturyalıların kuşatması altındaki Belgrad önderinde yapılan savaşta devlet ileri gelenleri arasındaki ihtilâf yüzünden Osmanlı ordusu yenildi ve Niş tarafına çekildi. Hemen ardından da Belgrad Kalesi Avusturyalıların teslim oldu (18 Ağustos). Ordu ileri gelenleri yenilginin sorumluluğunu Halil Paşa'ya yüklediler. Bunun üzerine 26 Ağustos 1717'de sadrazamlıktan azledilen Halil Paşa Selânik muhafızlığına gönderildi. Katline emir çıktıysa da bundan haberdar olduğu için kaçtı ve birkaç yıl İstanbul'da bostancı

Halil Nûri Bey'in tarihinin nizamnameleri ihtiva eden IV. cildini takdimiyle ilgili sadrazamın telhisi ve III. Selim'in hatt-ı hümayunu (BA, HH, nr. 8931)

hasekilerinden Abdi'nin evinde gizlendi. Yakalandığı zaman bazı devlet adamlarının araya girmesiyle Midilli'ye sürgüne gönderildi (Haziran 1720). Ardından da Ağustos 1720'de vezirlikle Boğazhisarı muhafızlığına getirildi (Râşid, V, 274).

Halil Paşa, bir müddet saklandığı evin sahibi Abdi Haseki'den çekindiği için ileride kendisine devlet hizmeti nasip olursa onu kethüdâ yapacağına söz vermişti. Boğazhisarı muhafızı olunca Abdi Haseki'yi kendisine kethüdâ yaptı ve işleri onun eline bıraktı. Bu durum pek çok şikâyetle yol açtı. Bunun üzerine Abdi Haseki ölümle cezalandırıldığı gibi Halil Paşa da onun bu hareketlerine göz yumduğu gerekçesiyle Kasım 1720'de vezirliği kaldırılıp Limni adasına sürüldü (Râşid, V, 274-275). Daha sonra yılda 3 yük akçe maaşla emekliye sevk edilerek Midilli'de mecburi ikamete tâbi tutuldu ve vezâreti iade edildi. Yedi yıl süren bu sürgün hayatının ardından 22 Kasım 1727 tarihinde Eğriboz Kalesi muhafızlığı şartıyla Karlı-ili sancağı beyliğine, 1728 Ocak ayında Kandiye (Girit) eyaleti beylerbeyiliğine getirildi (Çelebizâde Âsım Efendi, s. 545). Bu yılın ağustos ayı sonlarında Hanya sancak beyi oldu; 1733 Haziranında yeniden Kandiye beylerbeyiliğine tayin edildi (Subhî, vr. 54^b) ve aynı yıl içinde öldü (*Sicill-i Osmânî*, II, 293).

Kaynaklarda yumuşak huylu, dindar ve dervişmeşrep bir kişi olarak nitelendirilen Halil Paşa'nın sadrazamlık yapacak güçte olmadığı belirtilir. Özellikle savaş esnasında orduyu sevk ve idareden âciz bulunduğu, yakınlarının tesiri altında kaldığı ifade edilir.

BİBLİYOGRAFYA :

Defterdar Sarı Mehmed Paşa, *Zübde-i Vekâyiât* (nşr. Abdülkadir Özcan), Ankara 1995, giriş, s. XXVI, XXVII; Silâhdar, *Nusretnâme*, s. 341, 346, 351, 355, 363, 364, 365, 369, 371, 409-410; Şeyhî, *Vekâyîü'l-fuzalâ*, IV, 439, 694, 702, 704, 707, 717; Râşid, *Târih*, IV, 181, 269 vd., 282, 286-287, 295-296, 304, 306, 317, 354, 355, 359-361, 362-364, 372; V, 274-275; Dilâverzâde Ömer Efendi, *Hadikatü'l-vüzerâ Zeyli*, Freiburg 1969², s. 24; Çelebizâde Âsım Efendi, *Târih-i Râşid Zeyli*, İstanbul 1282, s. 524, 545, 581; Şehrîzâde Mehmed Said, *Gülü Zibâ*, Süleymaniye Ktp., Lala İsmail, nr. 338/4, vr. 134^b-136^b; Subhî, *Târih*, vr. 54^b; Hammer, *HEO*, XIII, 316 vd., 326-331, 384-387; *Sicill-i Osmânî*, II, 292-293; Danişmend, *Kronoloji*, IV, 10-11, 474; Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi*, IV/1, s. 125-126, 131-136, 139, 148; IV/2, s. 306-308, 599; J. H. Kramers - [A. H. de Groot], "*Khalil Paşa Hadidji Amawud*", *EP* (Fr.), IV, 1001-1002.

ABDÜLKADİR ÖZCAN

HALİL PAŞA, Çandarlı

(bk. ÇANDARLI HALİL PAŞA).

HALİL PAŞA, İvazzâde

(bk. İVAZZÂDE HALİL PAŞA).

HALİL PAŞA, Kayserili

(ö. 1038/1629)

Osmanlı kaptan-ı deryâsı
ve sadrazamı.

1570 civarında Kayseri - Maraş yolu üzerindeki Zeytun (şimdi Süleymanlı) kasabasında doğdu. Devşirme olarak ocağa alındıktan sonra önce Acemi Oğlanları Mektebi'nde, ardından iç oğlanı olarak Enderun'da eğitim gördü. Beylerbeyi Vak'ası'nda 1589'da öldürülen ağabeyi Vezir Mehmed Paşa sayesinde temayüz edip 1606'da sancak beyi pâyesiyile çakırcıbaşıyla getirildi. Yabancı elçilerle daha bu dönemde yakın temas kurdu. Hatta Fransız elçisi Baron de Salignac'la Üsküdar çevresinde av partilerine katılacak kadar samimi arkadaş oldu. 1607'de yeniçeri ağası olarak Kuyucu Murad Paşa'nın Anadolu'da Celâlî Kalenderoğlu Mehmed ve Canbolatoğlu Ali Paşa'ya karşı giriştiği sefere katıldı. Ayrıca Murad Paşa'nın 1608'de Doğu Anadolu'da huzuru sağlama mücadelesinde de başarılı hizmetlerde bulundu.

1609 yılında Hâfız Ahmed Paşa'nın yerine kaptan-ı deryâ olan Halil Paşa deniz tecrübesi olmamasına rağmen bu görevde başarı sağladı. İlk olarak Murad Paşa'nın idaresinde âsilere karşı hazırlanan orduyu deniz yoluyla naklettiği gibi Akdeniz'de korsanlara karşı düzenli seferler yaptı. Asıl ününü 1609'da, Kıbrıs sularında seksen topu bulunan ve Osmanlılar'ın "karacehennem", Avrupalılar'ın "kızıl kalyon" dedikleri Chevalier de Frassiniet idaresindeki büyük Malta kalyonunu zaptedip esirler ve diğer dört beş kalyonla birlikte İstanbul'a getirmesi sonucunda kazandı. 25 Kasım 1609'da vezirliğe yükseltildi; 1610'da İspanya'ya karşı Osmanlı Devleti, Hollanda ve Fas arasında ittifak imkânları araştırdı.

1611'de kaptan-ı deryâlıktan azledilince yerine Damad Mehmed Paşa getirildi. Halil Paşa, 1613'e kadar süren mâzuliyet döneminde Osmanlı - Hollanda münasebetlerini geliştirmeye çalıştı. Hollanda'nın İstanbul elçiliğine tayin edilen ve

1612-1639 yılları arasında yirmi yedi sene aralıksız bu görevde kalan Cornelis Haga, 17 Mart 1612'de İstanbul'a gelişinden kısa bir süre sonra paşanın yardımıyla kaymakam paşa ve diğer yetkililer tarafından kabul edildi; nihayet 1 Mayıs 1612'de I. Ahmed'in huzuruna çıktı. Yine paşanın yardımıyla Venedik ve Fransız elçilerinin aleyhteki faaliyetleri önledi. Halil Paşa Bâbüâli nezdinde Hollanda'nın çıkarlarını daima kolladı; ancak İspanya ve Avrupa dengesi göz önünde tutulduğundan Osmanlı Devleti ile Hollanda arasında bir ittifaka girilmedi. 8 Şevval 1022'de (21 Kasım 1613) Halil Paşa ikinci defa kaptan-ı deryâ olunca yeniden Tersâne-i Âmire'deki gemilerin teçhizine koyuldu. Türk-Hollanda-Fas ittifakı teşebbüsü tekrar canlandı. Fas hâkimi Mevlây Zeydân'a ve Hollanda'ya mektuplar yazıldı. Halil Paşa 1614 Mayısında Malta üzerine deniz seferine çıktı; dönüşte Trablusgarp'a uğrayıp bu bölgede karışıklıklar çıkaran Sefer Dayı'yı idam ettirdi. Ardından Mayna bölgesindeki âsi Rumıların isyanını bastırdı. Başarılarından dolayı 1614'te I. Ahmed'in taltifine mazhar oldu.

1614-1615 kışında donanmanın yenilenmesi ve teçhizi faaliyetlerini sürdüren Halil Paşa, gemilerin bir kısmını korsanlara karşı Akdeniz'de güvenliği sağlamak için bırakmıştı. 17 Rebülâhîr 1024 (16 Mayıs 1615) tarihinde küçük bir İspanya deniz gücüyle karşı karşıya gelindiye de ciddi bir çarpışma olmadı. İstanbul'da, paşanın önemli bir başarı elde etmeden zaman geçirdiği konusunda dedikodular yapıldı. 1616'da donanmanın yenilenmesi ve teçhizi işine I. Ahmed'in desteğiyle tekrar girişen Halil Paşa, Osmanlı idaresinin Cezayir ve Tunus'ta yeniden tesisi için yaptığı teşebbüsler de başarılı oldu; ayrıca bu bölgelerde İngiliz ve Felemenk ticaret gemilerine düzenlenen korsan saldırılarını önlemeye çalıştı. Kaçak mal ticaretinin büyük ölçüde artması ve Karadeniz'de sahil şehirlerine Kazak baskınlarının sıklıklaşması üzerine Halil Paşa buraya bir donanma gönderdi. Kendisi de Ege denizine bir sefer düzenledi. Bu faaliyetleri üzerine de 8 Zilkade 1025'te (17 Kasım 1616) sadâret makamına getirildi.

Vezirîâzamlığı sırasında, Osmanlı Devleti ile imtiyaz ahidnâmesi bulunan dört ülkenin tebaasının haraç ödeme mükellefiyetini kaldırdı, böylece diplomatik münasebetleri ıslah etmeye çalıştı. İspanya tehdidinde karşı donanmanın hazırlan-